

naam Nic Verschelde en Heidi Colman • woonplaats Lievegem • huidige baan fulltime boer • bedrijf 80 melkkoeien, 50 stuks vleesvee en vleeskippen • bouwjaar boerderij 1721 • bijzonderheid plek geschiedenis hoeve gaat terug naar de 13e eeuw



Pentekening Goed van Rapenburg omstreeks 1720



Zeven eeuwen boeren op het Goed van Rapenburg

Op het Goed van Rapenburg runnen Nic Vershelde en Heidi Colman een modern landbouwbedrijf met zeven eeuwen geschiedenis. Een unieke, beschermde hoeve waar vol aan de toekomst wordt gewerkt.

TEKST JUSTINE POPPE

De geschiedenis van het landbouwbedrijf van Nic Vershelde (51) en Heidi Colman (46) en hun kinderen Louise (21), Floor (18) en Viktor (12) staat in meerdere boeken beschreven. Een van die boeken opent met een bijna filmische scène: 'In de noordoosthoek van Zomergem, aan het einde van een smalle kronkelweg, ligt het oude "Goed van Rapenburg". Een hoeve die bijna los lijkt te staan van de wereld. De naam ademt het verleden, net als de stoere inrijpoort, de ruime woning en de bedrijfsgebouwen die beschut liggen achter brede walgrachten, als een stille gordel rond het erf.'

Aan de keukentafel slaat Heidi het boek open en leest verder: 'Volgens de oudste pachtbrief uit 1412 besloeg de hofstede toen al zo'n 45 hectare.' Ze glimlacht. 'Waarschijnlijk een van de grootste hoeves van die tijd.' Maar de geschiedenis van het erf reikt nog verder terug, tot in de 13e eeuw, toen vorsten woeste gronden lieten ontginnen en de eerste grote Vlaamse pachthoven ontstonden.

Wapenstein uit 1721

In de woning laat Heidi een wapenstein zien uit 1721 van de familie De Draeck. Volgens haar werd de hoeve in die periode waarschijnlijk heropgebouwd, nadat Franse troepen onder 'Zonnekoning' Lodewijk XIV tijdens hun strooptochten grote schade hadden aangericht. 'De kerk van Ronsele heeft ongeveer dezelfde wapenstein en is met dezelfde soort stenen gebouwd,' zegt ze. 'Ons bedrijf moet door dezelfde adellijke familie zijn heropgericht.' Heidi en Nic zijn de vierde generatie op het erf. Ze baten een gesloten bedrijf uit met 80 melkkoeien, 50 stuks vleesvee en vleeskippen. De meeste dieren staan in moderne stallen. Een deel van het jongvee verblijft in de geren-

veerde, als beschermd erfgoed geklasseerde gebouwen. De geïsoleerde ligging van het bedrijf en de grote huiskavel ziet Heidi als een voordeel. 'Voor bepaalde vergunningskwesties, zoals het geurkader, zitten we hier goed.'

De eeuwenoude ondergrond zorgt wel voor praktische uitdagingen. 'Een deel van de wal is ooit gedempt,' vertelt Heidi. 'Toen we daar een mestopslag wilden bouwen, mochten we geen funderingsputten graven om mogelijke archeologische resten niet te verstoren.'

Houten spanten verstevigd met ijzer

Sinds 1994 is de hoeve geklasseerd. 'Willen we iets veranderen, dan moet je langs de dienst Erfgoed,' vertelt Heidi. 'Dat is soms een lange bureaucratische weg, maar met respect voor het verleden, geraak je er wel.'

Dat respect loopt als een rode draad door het bedrijf. In de stroboxenstal zijn houten spanten deels verstevigd met ijzer, maar boven het vee blijven de originele balken zichtbaar. In 2020 werd de oude varkensstal, na twee jaar overleg met Erfgoed, omgebouwd tot bezoekersruimte. Het dak kreeg een authentieke eiken constructie en de zitbank werd bekleed met kussens gemaakt uit oude kerkstoelen. Ook de historische boomgaard werd heraan geplant met oude fruitrassen die op oude kaarten terug te vinden zijn. Aan deuren en vensters keerden de rood-witte kleuren terug van de adellijke familie d'Ursel de Bousies. 'Elk jaar kalken we de gebouwen opnieuw wit,' zegt Heidi. 'Een enorme klus, maar het hoort erbij.' 'We werken verder aan iets dat teruggaat tot de 13e eeuw. Dat is ongelooflijk. Wie op zo'n erf leeft en werkt, kan niet anders dan respect hebben voor het verleden, ondanks de uitdagingen die ermee samengaan.'

Heidi Colman:

'Wie op zo'n erf leeft en werkt, kan niet anders dan respect hebben voor het verleden, ondanks de uitdagingen'

